

Ύπ' ὄψιν: Ἡ ὀλοκληρωτική καί τελική συντριβή τοῦ Περσικοῦ Στόλου ἔγινε
 τήν **28^{ην} Σεπτεμβρίου** τοῦ 480 π.Χ. Δηλαδή **τέτοιες μέρες**.
 Γιά νά μή ξεχνᾶμε, ὦ **Συ νέ λ λ η ν ε ς** !

« ... ΝΥΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ Ο ΑΓΩΝ ! »
(«Πέρσαι» τοῦ Αἰσχύλου στ. 402-405)

----- . -----

**« ὦ, παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε, ἐλευθεροῦτε Πατρίδα, ἐλευθεροῦτε δέ
 παῖδας, γυναῖκας, Θεῶν τε πατρῶων ἔδη, θήκας τε Προγόνων. Νῦν
 ὑπέρ πάντων ἀγών! »**

Μετάφραση: « ὦ, τέκνα τῶν Ἑλλήνων, προχωρεῖτε. Ἐλευθερώστε την
 Πατρίδα, τοὺς παῖδας, τὰς γυναῖκας, τοὺς ναοὺς τῶν πατρῶων Θεῶν, τοὺς
 τάφους τῶν Προγόνων. Τώρα υπέρ ἄνω ὅλων ὁ ἀγών ! »

Ὑμνος, στρεφόμενος κατὰ τῆς δουλείας. Ὁ πιο υπέροχος ὕμνος, προς
 την **«Ἑλληνική Φιλοπατρία καὶ Ἀρετή»**. Ὁμοίος του, δεν ἔχει ἀκουστεί
 οὔτε ἔχει τονισθεῖ, διὰ μέσου τῶν αἰώνων. / Ἀς ἀνατρέξουμε πίσω στα
 ἱστορικά γεγονότα.

Εἶναι **Σεπτέμβρης** τοῦ **480 π.Χ.** Ὁ Ξέρξης, ἔχει ἤδη κάψει την
 Ἀθήνα, καὶ με την περσική του ἄμαξα, χρυσοστολισμένος πάει νὰ
 θρονιασθῇ περήφανος στο ὄρος Αἰγάλεω γιὰ νὰ ἀποθαυμάσῃ τη ... βεβαία
 του (!) νίκη, τῶν (ἔστω 670 πού τού ἀπέμειναν, ἀπὸ τὰ 1207 πού εἶχε,
 ἔνεκα τῶν ἀπωλειῶν) πλοίων του).

Οἱ ἀντιπροσωπεῖες τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων ἄλλων
 ἐλληνικῶν πόλεων, ἔφτασαν ἐσπευσμένα στο Μαντεῖο τῶν Δελφῶν, γιὰ ν'
 ἀκούσουν τον χρησμό τῆς Πυθείας, πῶς **«τὰ ξύλινα τείχη, δηλαδή τὰ
 πλοῖα, θα τοὺς ἔσωζαν»**.

Ὁ **Θεμιστοκλῆς ὁ Ἀθηναῖος**, ὁ **Κορίνθιος Στρατηγός Ἀδείμαντος**, καὶ ὁ
Σπαρτιάτης Ναύαρχος Ευρυβιάδης, συσκέπτονται ἀγωνιωδῶς, βεβιασμένα, γιὰ
 νὰ καταλήξουν σέ μια κοινῶς ἀποδεκτὴ ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἀπόφαση, περὶ τοῦ πῶς
 θα κινηθοῦν ὡς προς την ἀντιμετώπιση τοῦ περσικοῦ στόλου, ὁ ὁποῖος
 ἀριθμοῦσε (ὡς ἤδη εἴπομεν) 670 πλοῖα, ἐναντι (μόνον) 366 τῆς ἐλληνικῆς
 πλευράς (ὡς καταγράφει ὁ Ἱστορικός **Ἡρόδοτος**, καὶ ὡς ἀναλυτικὰ θα
 υπομνήσω ἐν πίνακι, εἰς υποσημείωσιν τοῦ κειμένου).

Την κρισιμοτάτην ἐκείνη στιγμὴν, σέ λογομαχία καὶ ἐπιμονὴν τοῦ
 Θεμιστοκλέους νὰ ἐγκρίνουν τον δικό του σχεδιασμό οἱ ἄλλοι δύο, ἐπειδὴ
ἀντιμίλησε στον Ἀδείμαντο ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ συμπαρὼν Ευρυβιάδης
σῆκωσε τη μαγκούρα του νὰ χτυπήσῃ τον Θεμιστοκλή, ὁ ὁποῖος

ψύχραιμα τού απήντησε με την παροιμιώδη εκείνη φράση (του): « Πάταξον μέν, άκουσον δέ»! Και, μετά την έκβασιν τής Ναυμαχίας, απεδείχθη πόσο δίκαιο είχε ό Θεμιστοκλής. Ευτυχώς, πού για μια φορά δυό Έλληνες, δεν τά κάναν (όπως σχεδόν πάντα) «μούσκεμα», μάλιστα μπροστά στη θάλασσα!! Τί καλά άν, όχι ή Πυθεία (σήμερα), αλλ', έστω ό «Γεραμπής» (!), φώτιζε τον ... τόσο Φιλλέληνα(!) Πατριάρχη μας Βαρθολομαίο, να τολμήση ν' ανοίξη τον «τζενιέ» του, και να υποβάλη στο φίλο και πάτρωνά του Έρντογκάν, κάποια, έστω την παραμικράν εισήγησίν του, υπέρ τής Όρθοδόξου -τής Κοιτίδος τού Πολιτισμού, καί Θεματοφύλακος των Πατρώων Παραδόσεων-Ίδανικών τής Πίστεως- Έλλάδος, ως ιχνογράφημα και φαντασία τού γενναιόφρονος Θεμιστοκλή. « Οί καιροί ού μενετοί»! Δεν υπάρχουν περιθώρια αναβολής. Παράλληλοι οί βίοι. Ό ξεκάθαρος και μη ερμαφρόδητος-μεσοβέζικος διαχωρισμός των συναισθημάτων Φιλοπατρίας μεταξύ Έλληνικής και Τουρκικής Ίθαγένειας-Ύπηκοότητος (δηλαδή τού «ξεμπασταρδέματος !), **Τό σθένος, ή παρρησία, ή ευθύτης και ή συνέπεια ελλείπουν!** Άς πάνε να πνιγούνε, επί τέλους, οί Ύψηλόβαθμοι καί το «ζενιθ», το Έβερεστ τού πνευματικού οικοδομήματος, καί τόν «αέρα», τήν ταρατσα (ακόμη) διεκδικούντες, σύγχρονοι, καλοεκπαιδευμένοι γενίτσαροι! Γιατί, αυτό ακριβώς το Ίδιωματικό και αλαζονικό «Έβερεστικό(!)» ντελίριουμ- παραλήρημα είς το οποίο έχουν εισέλθει και επαναπαύονται προκαλούντες ασυστόλως, έχει συντελέσει ώστε, οί αγανακτησμένοι-απογοητευμένοι, ευσεβείς πιστοί-οπαδοί και λάτρεις τού Σωτήρος (των) Ίησού, έξ υγιούς αισθητηρίου και μέτρου, να έχουν γίνει τόσο « Ε ύ ε ρ έ θ ι σ τ ο ι », ουχί επιδερμικώς αλλ' έως μυχίων τής καρδιάς των προσβληθέντες-εμποτισθέντες, πού, αν λίγο ακόμη, μή ανεχόμενοι , επιπροσθέτως (σχέτο) «ερεθισθούν» και τούς «ανάψουν τά λαμπάκια»(!), δέν θα μείνη όρθιο και αναμμένο, ούτε Φανάρι ούτε Φαναράκι, ούτε γλόμπος ούτε γλομπάκι, ούτε καντήλι και καντηλήθρα, ούτε ... «κολυμπηθρόξυλο»!!! Δεν έχω την παραμικράν αμφιβολίαν περί τούτου και περί τού ότι, παρά την φαινομενικήν εθελotuφλότητα-στρουθοκαμηλισμό, διαισθάνονται μέχρι ποίου σημείου έχουν φέρει-οδηγήσει τά πράγματα, μέχρι τό παρά πέντε γιά να πάνε (δυστυχώς) όλα κατά κρημνού, και τί τούς περιμένει. Νομίζουν ότι, στην Έλλάδα πλέον κατοικούν Μουζικοί και Μάου Μάου!! «Κούνια πού τούς κούναγε»!!! / Άς επανέλθουμε όμως στο θέμα μας, για να φάνε κατακέφαλα στις γκλάβες τους «το γλωσσίδι» τής καμπάνας τής ίστορίας, και να τούς υπομνησθή, ότι και σήμερα, όταν χρειασθή, θ' αναβιώσουν, όχι μόνον Άλαμάνες, Ζάλογγα, Αραπίτσες, Σούλια , Γραβιές, Ψαρά και Μεσολόγγια, αλλά και νέες Θερμοπύλες, Πλαταιές καί Σαλαμίνες!

Ξημέρωσε ή 22^α Σεπτεμβρίου τού 480 π.Χ. Είναι 8 το πρωί. Η σάλπιγγα τού **Ευρυβιάδη** ξεσχίζει τον αέρα δίδοντας το σύνθημα, και τά πληρώματα, **οί Σαλαμινομάχοι**, με μια ψυχή μ' ένα στόμα, με μια φωνή βροντοφωνούν μ' ενθουσιασμό **τον Παιάνα τους** μ' ανατριχίλα, δέος και αυτοθυσία, αποδίδοντας την τελευταία του ιαχή πού έφτασε στο μεσουράνιμα εκείνου τού φνινοπωρινού πρωϊνού, με το ... **«Νύν υπέρ πάντων αγών»!** Τώρα είναι ό υπέρ πάντων αγών.

Προτού προχωρήσω στις λεπτομέρειες τής Ναυμαχίας, επειδή δεν γνωρίζω άν στήν εξιστόρησιν αυτών των γεγονότων (θά) εγκύψουν και αλλοεθνείς μελετηταί, αποτεινόμενος (ειδικά) στους (τυχόν) Έλληνες, οί οποίοι χαρακτηρίζονται μακάριοι αν έχουν εντρυφήσει στα τής ιστορίας των -κατά το **«Όλβιός εστιν ός ιστορίας έσχε μάθησιν»-**, παρακαλώ τούτους (τούς έλληνες) όπως μη οκνήσουν, και μέχρι τέλους παραμείνουν είς την περιγραφήν, αντλούντες -μέσω αυτής- νάματα-διδάγματα Φιλοπατρίας, ανδρείας, θάρρους, αυτοθυσίας, καθήκοντος, υπακοής είς τούς ανωτέρους, ευγενούς αμίλης, αλληλεγγύης, τιμής των νεκρών, ιερότητος όρκου, συνεπείας έναντι υποσχέσεων, «Αινειακής» περικρατήσεως τού γήρατος, παιδαγωγήσεως τής νεότητος, περιθάλψεως των ενδεών, φυλάξεως των προσυλήτων, σεβασμού των αιχμαλώτων, αποδόσεως δικαίου, στηρίξεως καί ανορθώσεως των αδυνάμων καί συντετριμμένων, προστασίας των γυναικοπαίδων, μη επιχάρσεως επί δεινοίς αλλοτρίων-ετέρων, ανορθώσεως των πεπτωκότων, παλινορθώσεως των κατερειπωμένων, χορτασμού των πεινόντων και λιμοτόντων, εισάξεως είς οίκους των αστέγων, ποδηγετήσεως των παραπαιόντων, επαναπατρισμού των προσφύγων, επιστροφής των πεπλανημένων, συμβολής είς ίασιν νοσούντων, αναψυχής των θλιβομένων, παρηγορίας των πενθούντων, νουθετήσεως των αμαρτανόντων, ελέγχου των ατακτούντων, διορθώσεως των σφαλλόντων-σφαλλομένων, εξάξεως έκ των παθών, ανασύρσεως έκ τού βορβόρου ακαθάρτων πράξεων και έργων, αποφυγής ομιλιών (συναναστροφών) κακών, προλήψεως εθισμού και εξαρτήσεως έκ ψυχοφθόρων και σωματοκτόνων ουσιών, εμποδίσεως των παροτρυνόντων είς παρεκτροπάς, αναχαιτίσεως συνηθείας τού συκοφαντείν και κατακρίνειν, αναστολής συμπράξεως και συναρρωγής είς δημιουργίαν και αύξησιν παθογενών κοινωνικών καταστάσεων, τής μή συναγελάσεως μετά φαύλων, τής μή συνευδοκήσεως αυξήσεως τού κακού, / και τόσων και τόσων άλλων αρετών, μέσω τής ενστερνίσεως των οποίων ηδυνήθησαν να μεγαλουργήσουν οί Πρόγονοι ημών, καταξιωθέντες-επιτυχόντες (ή επιτευξάμενοι) να συμπεριληφθή το όνομα -τού καθενός ξεχωριστά (και όλων μαζί)- παραμένον και διαμένον αιωνίως εγχαραγμένο, όχι μόνον είς τās δέλτους τής

ιστορίας, αλλά και στήν καρδιά ενός εκάστου έξ ημών, ως φωτεινό παραδείγματα προς νουθεσίαν, μίμησιν και επαύξησιν των αρετών αυτών (των Προγόνων), των οποίων (αρετών) απεδείχθησαν ενσάρκωταί, για να προοδεύση (οδεύση μπροστά) ή κοινωνία, μη καρκινοβατούσα, πολλώ (δέ) μάλλον μή οπισθοβατούτα (οπισθοδρομικώς κινουμένη), προς αυτοχειρίαν (αυτοκτονίαν-αυτοκαταστροφήν), απώλειαν και αφανισμόν!!

Μού είναι (προσωπικά) αδύνατον, -χωρίς να παραθεωρώ εις το ελάχιστον τον έν ταίς Γραφαίς κατατεθειμένον και τεθησαυρισμένον αιώνιον λόγον τού Θεού-, να μη ανατρέξω για λίγο πίσω, στον Αύγουστο τού 324 π.Χ. στην **Ώπη** (Ωπιδα) τής Βαβυλωνίας, προς συνάντησιν **τού Αλέξανδρου Αργεάδη**. Ποιος είν' αυτός, ομαίμονες και ομόφρονες Έλληνες; Δεν είναι άλλος, από τον πασίγνωστό μας **Μέγα Αλέξανδρο**, το Ίνδαλμα και Καύχημά μας, πού, ναι! Δυστυχώς αγνοούμε σχεδόν όλοι το επώνυμο-Επίθετο τής Βασιλικής Αυλής του, «'Αργεάδης». Άργος ό Παπούς, ή φύτρα του. Κατά τά άλλα λογιζόμεθα «Έλληνες», «Έλληναράδες»!, να μη βασκαθούμε. Σκίζουμε από Ίστορία και Γεωγραφία. Είδικά από Ίστορία. Ό Ηρόδοτος κι' ό Θουκυδίδης, ό Άρριανός μά και ό Κώστας ό Παπαρρηγόπουλος, βρυκολάκισαν και υπερίπτανται, να μάθουν κάτι από μάς «τούς τόσο εμβριθείς περί την ιστορίαν», κρυφακούγοντας, γιά να ενημερωθούν και εμπλουτίσουν τίς γνώσεις τους!!! **Έ, ρέ Έλληνες, το χάλι μας!** Καί, σημειωθήτω, ότι αποτελούμε εξαίρεση, κατά τον ως άνω Νεοέλληνα Ίστορικό (Κ.Π.). Αυτός εγνωμάτευσεν ότι, **«Όλα τά έθνη για να μεγαλουργήσουνε, πρέπει να κοιτάνε μπροστά. Ένα μόνον (έθνος) αποτελεί εξαίρεσιν, το Έλληνικό, το οποίο, για να μεγαλουργήση, πρέπει να κοιτάζη πίσω, εις την Ίστορία του»**. Μά την αλήθεια, είμαστε αζεπέραστοι!!! Τί ντροπή! «Αιδώς, Άργείου»!!

Ναι! Αυτός ό Στρατηλάτης και Άναμορφωτής τού τότε γνωστού κόσμου μέχρις Ίνδιών και Γρανικού, ενώπιον 9000 Άξιοματούχων και Προυχόντων κάθε Φυλής, σ' ένα δείπνο πρωτόγνωρο, όχι τόσο για τά υλικά εδέσματα, αλλά για την πνευματική του γεύση, το άρωμα και το περιεχόμενο, ήτοι τον Πρωτάκουστο και (κατά τον Φώτη Κόντογλου) τον «ΠροΜεσιανικό» Όρκο του, αφήκε ως Αιωνίαν Συνεκτικήν τού Σύμπαντος Κόσμου Παρακαταθήκην Τούτον, Καταμερίζοντας τούς Πάντας με Μοναδικόν Κριτήριον **την ΑΡΕΤΗΝ!!!!** Περί την οποίαν, πληθώραν όσων περιπτώσεων και λεπτομερειών προεθεθείκαμεν-προετοποθετήσαμεν ανωτέρω.

Άς αφήσουμε τον Ξέρξη να βλέπη πάνω άπ' το Αιγάλεω το στόλο του να αναπτύσσεται στο πέλαγος έξωθεν των στενών τής Σαλαμίνας, κι' εμείς άς παρακολουθήσουμε, στην κάθε λεπτομέρεια, την, μετά την ανάκρουση και

αναφώνησιν τού Παιάνα, έναρξιν, πρόοδον, εξέλιξιν, και έκβασιν τής Ναυμαχίας.

Άμα τη πρώτη εκκινήσει των τριηρών προς τά εμπρός, όλης τής ελληνικής παρατάξεως, και ενώ μετά πολλής περισκέψεως προχώρησε λίγο, οί Έλληνες, για να επιτύχουν τον προσχεδιασμένο τους σκοπό, ακούγοντας την έν τώ πελάγει αντήχησιν των αλαλαγμών των βαρβάρων-Περσών, ξεμύτησαν βγαίνοντας προς τούς Πέρσας, οί οποίοι προχώρησαν θαρρετά εναντίον των ελληνικών πλοίων, επιτυγχάνοντας έτσι οί έλληνες νά τούς συμπαρασύρουν στο να εισέλθουν οί εχθροί εντός τού λιμανιού τής Σαλαμίνας, συνεχίζοντας να υποχωρούν (οί έλληνες), όχι στρέφοντας τά νώτα προς τούς Πέρσας, αλλά προσβλέποντες προς αυτούς, «ανακρουόμενοι τας πρύμνας», κατά τον στρατηγικόν ναυτικόν όρον, δηλαδή κωπηλατώντας προς τά πίσω, μέχρι πού ακούστηκε ισχυρή φωνή σέ όλο το ελληνικό στρατόπεδο: «Ω, ΔΑΙΜΟΝΙΟΙ, ΜΕΧΡΙ ΤΙΝΟΣ ΠΡΥΜΝΗΝ ΑΝΑΚΡΟΥΕΣΘΕ;»

Και τότε, στην αριστερή πτέρυγα ό Άθηναίος Άμεινίας τού Παλληνέα, αδελφός τού Κυνέγειρου τού αδελφού τού Αισχύλου, διέταξε πρώτος την τριήρη του να κωπηλατήσει προς τά εμπρός και με πολύ ορμή έμπηξε το έμβολο στα πλευρά τής επερχομένης Φοινικικής τριήρους, με αποτέλεσμα τά δύο πλοία να μην μπορούν πλέον να χωριστούν.

Συγχρόνως, στη δεξιά πτέρυγα, ενέβαλε κατά των εχθρών ή τριήρης από την Αίγινα πού έφερε τούς Αιακίδες, ενώ Τρίτη ενεπλάκη ή τού Ναξίου Δημοκρίτου (άλλου τούτου, ουχί τού Αβδηρίτου Φυσικού και αρχαιότερου Φιλολόγου αμα, Δημοκρίτου, τού ανακαλύψαντος-φαντασθέντος το «άτομον», τού καί Διδασκάλου τού Πρωταγόρου, ός συνέγραψεν και την πρώτην Γραμματικήν, για να γνωριζόμαστε λιγουλάκι σάν έλληνες), τού Ναξίου, λέγω, τον οποίον ύμνησεν ό Σιμωνίδης λέγοντας: «Δημόκριτος τρίτος ήρξεν μάχης, ότε παρ' Σαλαμίνα Έλληνες Μήδοις σύμβαλον έν πελάγει. Πέντε δε νήας έλεν δηϊών, έκτην δ' υπό χείρα ρύσατο βαρβαρικήν Δωρίδ' αλισκομένην».

Και έτσι ή Ναυμαχία γενικεύτηκε.

Για πολύ χρόνο ... (διαβάστε Έλληνες ιστορία. Μη τεμπελιάζετε. Μήπως διαβάζετε-μελετάτε Άγία Γραφή; Τά ίδια κι' εδώ. Ζημιά ξεχωριστή διπλή ενός εκάστου, εκτός εξαιρέσεων).

Μεταβαίνω είς τά τού Ξέρξη.

Αυτός, πού από το θρόνο του παρακολουθούσε με αγωνία όλα όσα συνέβαιναν, βλέποντας αυτή την ενέργεια (εξέλιξη) και αφού αναγνώρισε την

Άρτεμησία, θεωρώντας την Καλινδική τριήρη ως εχθρική, σύμφωνα με όσα λέγονται φώναξε: «Οί άνδρες μου έγιναν γυναίκες και οί γυναίκες άνδρες!»

Τόσο βιαστικά έφευγαν πλέον για το Φάληρο, πού ξέχασαν να πάρουν το Περσικό απόσπασμα πού είχαν αποβιβάσει μια μέρα πρίν στην Ψυττάλεια, αφήνοντάς το στις διαθέσεις των Έλλήνων.

Η ολοκληρωτική και τελική συντριβή τού Περσικού στόλου επετεύχθη την 28^η Σεπτεμβρίου τού τετρακοσιοστού ογδοηκοστού έτους (480) πρό Χριστού.

Πρό τού επιλόγου, όπου θα εξαχθούν και μερικά ψυχοφελή συμπεράσματα, παραθέτω μερικά τεχνικά και πληροφοριακά στοιχεία περί το θέμα τής Ναυμαχίας (αυτής) τής Σαλαμίνας.

Η μητέρα τού Ξέρξη, όνόματι Άτόσσα, ή και σύζυγος τού Δαρείου, έμαθε για την ήττα των Περσών διαβιούσα διαρκώς εις τά Σούσα τής Περσίας, από το στόμα τού βαρβάρου Πέρση αγγελιοφόρου, ό οποίος κατέφθασεν εκείσε μετ' ολίγας ημέρας.

Ό Τραγικός Συγγραφεύς **Αίσχύλος** (525 - 456 π.Χ.), λαβών μέρος τόσον εις την Ναυμαχίαν τής Σαλαμίνας (480 π.Χ.), όσον και εις την Μάχην τού Μαραθώνος (490 π.Χ.), -προηγηθείσης ταύτης, τής (μετέπειτα) διεξαχθείσης Ναυμαχίας-, **συνέγραψε την Τραγωδία (του) « ΠΕΡΣΑΙ»**, ήτις συναπαρτίζεται-σύγκειται έκ 1077 στίχων, και δύναται τις ν' ανατρέξη για περισσότερα εις σχετικές πολυειδείς ιστοσελίδας.

Κατά την εκτέλεσιν τής Τραγωδίας, ό Πέρσης βάρβαρος αγγελιοφόρος, μπαίνοντας στο θέατρο, περιγράφει και ομολογεί την αυτοθυσία, την φιλοπατρία, την φιλοστοργία (γενικότερα και πλατύτερα) προς την Θρησκεία, την οικογένεια και τούς γέροντες γονείς, και τον σεβασμόν των Έλλήνων, έναντι όλων αυτών. Για να εκπλήξη κάποια στιγμή τούς θαμώνες φωνάζοντας και ερωτών αυτούς: **«Έσείς, Γραικύλοι, τί διδάσκετε στους νέους;»**

Προσοχή!

Αϊδιότης Αγίας Τριάδος. Πνευματική Δημιουργία Άγγέλων. Δημιουργία Ύλικού Κόσμου και τής Κορωνίδος τής κτίσεως, τού Άνθρώπου. Μαραθώνας. Σαλαμίνα. Μέγας Αλέξανδρος και Όρκος του. Ένανθρώπησις τού Σωτήρος Χριστού. Παλαιά Διαθήκη και Προφητείες. Έκπλήρωσις, και εξακολουθητική-διαρκής-καθημερινή εκπλήρωσις πλήθους Προφητειών. Άποκεκαλυμμένη παρά Θεού, διά Ίησού Χριστού και Παναγίου Πνεύματος, Θρησκεία, με ταυτόχρονη παροχή-χορήγησιν «πάντων των προς ζώήν και ευσέβειαν και δυνατότητα σωτηρίας» (Β' Πέτρ.1,3). Λύσις και απάντησις, μέσω τής Καινής (κυρίως) Διαθήκης, εις απάσας τάς Τεολογικάς και

Μεταφυσικάς ερωτήσεις και αναζητήσεις. Αιωνιότης, Θέωσις κατ' Ευδοκίαν, Χάριν και Παραχώρησιν Θεού. Άτελεύτητος Ζωή μέσω Παλινζωής με λήψιν «Πνευματικού Σώματος» (Α' Κορ.15,44). Θα ζής ατελευτήτως μετά τής Παναγίας Τριάδος, κατά Χάριν και Παραχώρησιν Αυτής, ως Θεός. Είς τί θα υστερής; Είς ουδέν! Τί άλλο αναζητάς; Τί άλλο Μεγαλειωδέστερο, Ύψιστο αναμένεις και προσδοκάς άνθρωπε; Καί παρά τίνος άλλου;!!!

Μετά την καταγραφήν τής ως άνω παραγράφου, **ἥτις ἐμπεριέχει καί περικλείει -ὅση μοι δύναμις- τά πάντα, «ἄρτία καί εἰς οὐδέν λειπομένη οὐσα»** (Ίακ.1,4) και αποδεικνυομένη, θα είναι «ιεροσυλία» και «ανοσιούργημα» να προσθαφαιρέσω κάτι, νομίζω ταπεινά, ως χορηγούσης ταύτης **«πάντα τά πρός ζωήν καί εὐσέβειαν»**(Β' Πέτρ.1,3). Ἐπειδή όμως ή δεκτικότης ενός εκάστου των πιστών διαφοροποιείται ως προς το πνευματικό σκεύος-άγγος-δοχείο μετά τού οποίου προσέρχεται **ἵνα «γένηται το ἔλεος τοῦ Θεοῦ εφ' ἐνί εκάστῳ, καθάπερ ἐλπίζει ἐπ' Αυτῷ (τῷ Θεῷ) οὗτος»** (Δοξολογία.Ὁρθρος), υποχρεοῦμαι, **«γινόμενος τοῖς πάσι τά πάντα, ἵνα πάντως (διαφοροτρόπως) τινάς (ὡς ὁ Παῦλος) σώσω»** (Α' Κορ.9,22), υποχρεοῦμαι, λέγω, να μετριάσω -αρμόσω καταλλήλως και αναλόγως κατά περίπτωσιν- την ποιότητα τού λόγου, όχι ευτελίζων αυτόν, ἀλλ' ἵνα, **«κατεβάζοντας τον πνευματικόν πήχη»**, δυνηθῇ πᾶς τις να υπερπηδήσῃ τούτον, επιτυχάνων ποιᾶν τινά αναγνώρισιν παρά τού αγωνοθέτου (Θεοῦ), Ὅστις επιβραβεύει πᾶσαν, και την ελαχίστην **προσπάθειαν** των εισερχομένων εἰς τον χώρον τής πνευματικῆς αθλήσεως, πάλης, ή ουτινοσδήποτε, και νοερώς ἀκόμη επιθυμία να πράξῃ τούτο, και διά λόγους ανεξαρτήτους τής θελήσεώς του, δεν δυνηθῇ και να ἐγγίσῃ κάν εἰς αυτόν (τον χώρον αθλήσεως), και πάλης ἐν τῷ σκάμματι. **«Γάλα ἢ στερεά τροφή»** (Ἑβρ.5,12), εκλεξάτω πᾶς τις κατά βούλησιν και δύναμιν. Πλήν(;) τῶν **«ἐκ προοιμίου χαμένων...ἀπό χέρι(!)»**. Τῶν μακράν (λέγω) τής ειλικρινίας, συναισθήσεως, αυτογνωσίας, αυτοδιακρίσεως, (δήθεν) ἐν ταπεινώσει διαβιούντων -ἐν Μοναίς ή ἐν τῷ Κόσμῳ-, και (δήθεν) **«ἐν νηστεία, ἐν αγρυπνία και ἐν προσευχῇ»** (Μάρκ.9,29 & 13,33 : Ἐφεσ.6,18) (!!) ποιουμένων-ποιούντων την διατριβήν (διατρίβουν,διέρχονται τον χρόνο τής ζωῆς των), ἐνώ τά χέρια τους λανσάρουν και πωλῶν τούς ασύγκριτους και πῶ ἀφταστους-τέλειους Τσελεμεντέδες(!), με τίς πιο γαργαλιστικές, τερψιλαρυγκιακές, γαστριμαργιακές και κοιλιοδουλιακές **«Συνταγές»**!!!! Τόσο επιτυχῶς (σατανοτεύκτως σατανοωνηθέντες-αγορασθέντες), **«Σατανοεπανα-Συντάσσονται τῷ κόσμῳ και τοῖς τούτου (τού κόσμου) φρονήμασι»**!!! **«Ρεμβασμός επιθυμίας μεταλλεύει νούν ἄκακον;** (Σοφ.Σολ.4,12. **Βασκανία φαυλότητος αμαυροί τά καλά;»;**;; (ἐ.ἄ) Πού, ρέ,

θα βρούμε σάν τη Ρέμβη; Για ρεμβασμούς μού μιλάς; Έχει αλλού τέτοιες ψαρούκλες; Μόνο στο Όρος θα βρής τέτοιες, κι' άν πλευρίσης τόν Σόρος. Σόρος δεν πλευρίζεται;; Το Όρος μακρυνά;; Έμείς είς την Ρεμβούλα μας κάνουμε τη δουλειά. «Μεταλλεύει μεταλλεύει», Μιχαλάκη ... έκμεταλλεύει, «Αμαυροί, Άμαυροι και Μαύροι», Ρασοφόροι ... δήθεν γαύροι, Κουστουμάτοι ώσπερ Ταύροι, όχι έν Υαλοπωλείω(!), έν αφθάστω Μεγαλείω, βρίσκουμ' όλα τά καλά, την περνάμε μια χαρά. Γιατί μάγκα στο «Φούτ Πλάζα» άμα μπής βλέπεις «Φούτ Μπώλ», σου τη φέρνουν από πίσω, σου τραβάνε κι' ένα «γκόλ», κι' όλα πάν «κατά διαόλ»! Ο.Κ; Γιαβόλ!! Άσεμας εμάς στη Ρέμβη κι' εσύ διάβαζε Γραφή. Έγώ είμ' ό Μεγάλος, Έσύ ... στη γωνιά σου εκεί, «Τουμπεκί ψιλοκομμένο, και ψιλό ψιλό γαζί. Άν δεν σου αρέσει ετούτο, ψάξε γι' άλλο μαγαζί. Μαγγιά μου, γούστο μου και καπέλο μου!!! Σούζα! // Ποιός;; Ή αρκούδα ή όρθια!! Με τίς υγειές μας!

Παρεμβληθείσης -διευκρινιστικώς- τής παραγράφου ταύτης, καταβιβασθέντος τού «πήχεως», συμπαθώς διακείμενος πάσι τοίς **«καρδίαν ευθείαν και καθαράν»** (Ψαλ.50,12) έχουσι, «μη εξουδενών ταύτην» (την καρδίαν) επεκτείνομαι, μεταβαίνων είς άλλον χώρον διακονήσεως και υπηρετήσεως, και ετέρων **αθλουμένων και παλαιόντων έν τώ Σταδίω, των τού πνεύματος αγώνων-αγωνισμάτων**, ίνα και ούτοι λάβωσι τον δίκαιον έπαινον ή το βραβείον.

Μετά την **υγεία** και δίπλα δίπλα, είναι ή **γνώση**. Ή γνώση είναι δύναμις. Μη βαρεθής να διαβάζης, ψυχωφελή αναγνώσματα, και πρωτίστως **την Αγία Γραφή**. Μέσω αυτής, τής γνώσεως, θα εύρης την **Άλήθεια, τον Χριστό, πού θα σέ ελευθερώση άπ' όλες τίς δουλειές!** Πότε; Αν διαρκώς μελετάς και τηρής τον αιώνιον Λόγον Του. **Ή δικαιοσύνη Του είναι αιώνια και ακατάλυτη, και ό Νόμος Του Άλήθεια!** (Εξόδιος Άκολουθία).

Φίλε αναγνώστη, πίστεψέ με δεν είμαι φιλοχρήματος. Είμαι, (και πάντα έτσι θέλω να αισθάνωμαι), «ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ». Από την πείρα πού απέκτησα στα 83 μου χρόνια, υποστηρίζω, όμως, ότι ή πρώτη δύναμη στον άνθρωπο καί -έν ταυτώ-, όπως ετόνισε Το Άψευδές Στόμα τού Κυρίου, ή **«ρίζα πάντων των κακών, είναι το χρήμα, ή φιλαργυρία» (Α' Τιμ.6,10)**. Δύναμις και ρίζα παντός κακού, το χρήμα!!! Μη σέ γελάση κανείς πιά απολύτως. Ούτε Πατριάρχης (από το κεφάλι βρομάει το ψάρι), ούτε Έπίσκοπος, ούτε Αρχιεπίσκοπος, ούτε Αρχιμανδρίτης (έχω τον λόγον μου πού διαχωρίζω αυτόν, κατά το συμμετέχειν (τούτον) είς τον δεύτερον βαθμόν τής Τερωσύνης), ούτε Πρεσβύτερος, ούτε Διάκονος, ούτε Ψάλτης, ούτε Νεωκόρος, ούτε Έθελοντισμός σέ Φιλόπτωχα Ταμεία, Έρανικές κ.τ.ο., **όλα**

μά όλα, αν δεν έχουν μέσα τη λαμογιά και τη ρεμούλα, το «αλαλούμ, στραγαλούμ και τσεπίγκο!», οπωσδήποτε έχουν μέσα την αδυναμία-τάση αυτοπροβολής για προσωπική ανέλιξη, ή προώθηση οικογενειακού, συγγενικού, ή φιλικού προσώπου. Μη σέ γελάση πλέον κανείς. Πάρα πολύ σπάνιες, σπανιώτατες είναι οί ανιδιοτελείς ατομικές αυτοπροσφορές. Προσωπικώς, δεν γνώρισα και δεν γνωρίζω καμιά απολύτως ανιδιοτελή, μη καιροσκοπική και (πιστεύσατέ με) απερίφραστα μη βδελυρά, μη ανόσια, μη κατάπτυστη. Ειδικά των Μοναχών και των «Μεγίστων» Μονών των εκατομμυρίων (ίνα μη είπω καί των δισεκατομμυρίων), των Συγχρόνων Ξενοδοχείων των 15(!) Άστέρων, των Τσελεμεντέδων, των Βάλς (3/4) και των Συρτο-Καλαματιανών(των 2/4 και 7/4), ναι!, ναι! Ναι!! Όμιλώ επαϊόντως, και δυνάμενος μετά δεδοκιμασμένης μουσικής παιδείας, καταρτίσεως και γνώσεως ν' αποδείξω -χωρίς να παραφρονώ- (όστις απορεί, άς αρκεσθή είς μίαν έστω και μόνην τηλεφωνικήν επικοινωνίαν μαζί μου), ν' αποδείξω, λέγω, τά δήθεν ... παιδικής αφελότητος, γλυκανάλατα «μουσουργήματα» των μελοποιησάντων ποιητικά έργα, Άειγελάστων Όσιωτάτων(!) Γερόντων! Πώς, αλήθεια ούτοι, διά βίου ετέρποντο και ηδονίζοντο με τέτοια ακούσματα, δέν ικανοποιούνται καί δέν ηρκούντο είς τά ιερά (τους) υμνολογικά ψαλσίματα-μελίσματα, και (έστω) δέν ανεζήτουν την ανδροπρέπειαν εντός μέλους, σέ ρυθμό ενός λεβέντικου Τσάμικου ή ενός Έπιτραπέζιου τής Κλεφτουργιάς, αλλ' ανεζήτουν ρυθμούς χορών, υπονοούντων εναγκαλισμούς εντός ανικανοποιήτων, ανεκπληρώτων, κεκρυμμένων-συγκεκαλυμμένων επιθυμιών και πόθων; Άν ταύτα πάντα δεν προδίδουν φαύλη και αμαρτωλή ζωή σέ διπλό ταμπλό, τί μαρτυρούν; Τί υποδηλούν; Τά διαλείμματα (δήθεν) των «αμάδων» των καλογεροπαίδων τού Μεγάλου Άντωνίου προς «χαλάρωσιν»; Τοσούτον άμυροι, αμύητοι και (απλώς ειπείν) αδιάβαστοι αποδεικνύονται, ως ουδέποτε, κάν φυλλομετρήσαντες την Ψυχολογίαν τού Βάθους τού Γιούνγκ; Ως μη μελετήσαντες, και έχοντες πλήρη άγνοϊαν τής Ψυχολογίας των Όργάνων (τού σώματος), την Συνειρμικήν Σκέψιν ποιάς -κάποιας Στοιχειώδους (έστω) Σκέψεως τού μαθήματος τής Λογικής τής Μέσης Έκπαιδεύσεως; Ποίαν γνώσιν, κατάρτισιν και Παιδείαν έχουσι πάντες οί έν Μοναστηρίοις; Μηδ' αυτής τής ΛΥΔΙΑΣ και τής 4Ε εξαιρουμένης (ως αποδεικνύεται έκ των πραγμάτων-αποτελεσμάτων), τής (ως Άδελφότητος) ενασκούσης (ναι, παραδεκτό) το πολυσχιδές, όντως, έργον αυτής, / όμως, έν παντελή απουσία προσώπου με μουσικήν Παιδείαν και Κατάρτισιν, γύρω από την «**Άρνητικήν μουσικήν**» (Επεξηγώ: Τό ισχυρό μέρος τού ρυθμικού μέτρου, να μετατίθεται -να εκτελήται δυνατά,έντονα- στην άρση, και να μένη νεκρά-άφωνος-ατόνιστη ή θέση, κυρίως στην συνοδεία-μπάσα-ντράμς) πού,

(ούτω) διαπλάθην (ασυναισθήτως και ανυποψιάστως) Λεσβίες!! Ναι, Λεσβίες! Έν αδικαιολογήτω αγνοία, ή με αντιπαρέλευσιν, «αντιπαρερχομόν» μετά πλείστης αδιαφορίας τού θέματος, δι' εκμαθήσεως ασμάτων πού ανταλλάσσουν και τοποθετούν το ισχυρόν μέρος τής έν τώ ρυθμώ θέσεως είς την άρσιν κατά διαρκή επανάληψιν, με αντιχρονισμούς μοντέρνου τρόπου-συρμού κ.τ.ο.; Ψηλά γράμματα αυτά; Όχι! Μεγίστη προσοχή!! Την επιτελούν, την επιτυγχάνουν την διαφθορά και τη φαυλότητα (έστω, -ναί-, έν αγνοία και αδιαφορία), αναδεικνυόμενοι καί αποδεικνυόμενοι, ως μη ώφειλεν, «φυτώρια (δυστυχώς-δυστυχέστατα) καλλιεργείας ανωμάτων καταστάσεων Λεσβιασμού και Όμοφυλοφιλίας;!! Τόσο απλά και τόσο ακίνδυνα σάς φαίνονται και έτσι τά διαχειρίζεστε και τά εφαρμόζετε τά θέματα αυτά περί την μουσικήν παιδείαν, μέσω-διά (δήθεν) Κατηχητικών, Φυσιολατρικών, Ίεραποστολικών, Παιδαγωγικών, Πατριωτικών κ.λ.π. ασμάτων;! Γιατί δέν παίρνετε θέση, γιατί αδρανεíte και αδιαφορείτε, γιατί «παίζετε έν ού παικτοίς», γιατί δέν αντιλέγετε και δεν αντιδράτε σέ όσα σάς λέγω, (τόσο ταπεινά, αλλά με πόνο και ανησυχία) προκαλώντας σας; Δέν παραμένετε μόνο στό ... «ομάς ασύμβουλος, καθ' εαυτής πολεμία-εχθρευομένη εαυτήν»; Πιστεύσατέ με. Μετατίθεστε (αναισθήτως) και είς τον χώρον τού (δήθεν) ανευθύνου και ανυπόπτου και έν αγνοία (με συγχωρείτε έκ προοιμίου για την βαρυτάτην λέξιν, πού είμαι υποχρεωμένος, υπεύθυνα να χρησιμοποιήσω, Ναι!, λέγω, την θέσιν τού, «έν αγνοία - είς το προεισαγωγικόν στάδιον συνεργούντος», «προαγωγού»!!!. Ομιλώ σοβαρότατα, υπεύθυνα, μετά λόγου γνώσεως, μουσικής παιδείας και καταρτήσεως παρά ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ! Δεν σάς αρκεί αυτό; Μήπως θα έπρεπε, από ετών ήδη, να είχατε σεβαστεί, αν όχι το πρόσωπό μου (το άγνωστο, το αδύναμο, το κεκμη(κ)ώς), τουλάχιστο την πείρα, το ανάστημα, την επαϊότητα, την γνώμην, και τήν, με αποδεικτικά στοιχεία και στατιστικές μελέτες, τοποθέτησιν και τά συμπεράσματα αυτού τού ανεπαναλήπτου, όχι μόνον Μουσικού, αλλά, πρωτίστως, ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ;!! Γιά ανησυχείστε, όχι λιγουλάκι, αλλά αρκετά και είς βάθος! **Για μένα, ή σιωπή (μου) και ανοχή είναι συνενοχή! Έτσι το αντιμετωπίζω το θέμα, ενώπιον τού όρκου μου, και ως Έρέως και ως Έκπαιδευτικού!** Για σάς και σ' εσάς, δικαιολογείται άγνοια Νόμου, ή έστω αμέλεια;! ///

Παρακολουθείστε με, παρακαλώ, σείς πού αναγινώσκετε αυτά τά λόγια μου τούτη τη στιγμή. Είμαι περίεργος. Άν υποπέσουν στην αντίληψη (πού κάποτε, κάπως θα υποπέσουν), των είς ούς απευθύνομαι την στιγμήν αυτήν, τά όσα αφορούν αυτούς ζωτικώτατα και υπευθυνότατα. Όπως την, καθ' όλα συμπαθή, αξιοσέβαστη, και αξίαν υπολήψεως και πάσης τιμής, Δεσποινίδα

Ἀναστασίαν Πεχλιβάνη, την Διευθύντρια, Κεφαλήν και Ψυχήν τού ἔργου
 πού επιτελείται ἐν τῇ, καί διὰ τῆς Ἀδελφότητος ΛΥΔΙΑ και 4Ε . Τούς
 Δανιηλαίους. Τούς τῆς Μεγίστης(!) τού Βατοπεδινού Φτωχούλη τού Θεοῦ!!!
 Ευφραίμ!, και πάντων των ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ Ὁρει. Τού Ψευτο-Ρωμανοῦ
 Κενανίδη (γνωρίζω τί και γιατί το λέω αυτό. Χίλιες φορές μ' ἔχει γράψει
 στα παλιά του παπούτσια, κι' αὐτός και ὁ Πατέρας του), -Υιού,
 επαναλαμβάνω, τού «Πρωτοπρεσβυτέρου τού Πατριαρχικοῦ Θρόνου»(!), τού
 Μεγάλου και Ἠγιασμένου Σάββα, τού «Πρώτου και Ἀσυναγωνίστου
 Πνευματικοῦ Πατρός»(!) (ἀπάσης τῆς Οἰκουμένης, ὡς Οἰκουμενικοῦ(;)) Δεν
 γνωρίζω. Ἴσως το πληροφορηθούμε και αὐτό συντόμως). Τού οἰοῦ, ὁ
 ἕτερος γιόκας, Πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντῖνος Κενανίδης (ὁ
 προαλειφόμενος Μέγιστος(!) γενέσθαι-αναδειχθῆναι), ἰδιαίτερας τιμῆς και
 υπολήψεως παρά τού Πατριάρχου τυγχάνων, υπηρετεῖ ταυτοχρόνως –
 μισθοδοτούμενος(;; Ψάξε βρές στα Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σελίς
 960 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγ. Νικολάου-Σκάλας Πάτμου. Ὁ συμμαθητής μου π.
 Γεώργιος Λούπος, Ἐφημέριος τού ἐκείσε Ναοῦ (Τηλεφ.22470-32881 & 22470-
 32345), δέν τόν ἔχει δεῖ οὔτε ζωγραφιστόν! «Τελεί ἐν ἀποσπάσει εἰς την
 Ἱεράν Μητρόπολιν Βελγίου!!!», α) Ἐν Βελγίῳ, σελίδες 1125, 1126, 1127, β) Ἐν
 Ὁλλανδία, σελίς 1130 ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Παμμεγίστων Ταξιαρχών-
 Βρυξελλών Βελγίου, ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγ. Μαξίμου τού Ὁμολογητοῦ-Gorinchem
 Ὁλλανδίας, ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ Φοιτητικῆς Μερίμνης Βελγίου, ἐν τῇ
 Παιδαγωγικῇ Ἐπιτροπῇ Ὁρθοδόξου Θρησκευτικοῦ Μαθήματος, ἐν τῇ
 Ἐπιτροπῇ Ποιμαντικῆς Μερίμνης, και σέ κάτι «Ψηλοπράματα», Ἰδρυμάτων,
 Ἰνστιτούτων, Θρησκευτικῶν Ὑπηρεσιῶν, Ἐνοριακῶν Κέντρων,
 Ἐξομολογήσεως (για να μη υστερή ἑναντι τού πατρός του Σάββα), και σέ
 κάτι ἄλλα «πιο Ψηλοπράματα» ἀκόμη, και «δε συμμαζεύεται», ὡς συνήθως
 ... «χωρίς ἐπιμίθια, ξεχωριστά ἐπιδόματα, τυχερούλια, πονηρίτσες και κολπάκια,
 ἀλλά για την ψυχή και τά καλά γεράματα τοῦ πατρός του Σάββα (λέγω), τού ἀπό
 καιροῦ ἤδη -καθ' ὁμολογίαν πολλῶν ἐνοριτῶν Ἀγ. Νικολάου Ἀρετσούς και
 πνευματικῶν του τέκνων ἐκ τού ευρυτέρου χώρου τῆς περιοχῆς Καλαμαριάς και
 Θεσσαλονίκης-, ἔχοντος (τούτου τού π. Σάββα) ὡς ὁ Γέρων Παῖσιος ἐμφανῆ τά
 «δείγματα ἱσαγγέλου πολιτείας(!), διορατικότητος(!) και προφητικοῦ
 χαρίσματος(!)», ἀτίνα μέλλουν (κατά τούς διαπιστούντας ταῦτα) να υπερβούν τά
 τού Ἀγίου Παῖσιου, καθ' ὅτι, ἐγγαμος ὢν, υπερβαίνει και ἀγγέλους ἐν ἀγνότητι,
 ἐγκρατεία και αγιασμῷ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ, **παραμένων και διαμένων** –ὡς
 πυκνότατα και εἰς ἐμέ τον ἴδιον επαναλαμβάνει- **«μακρυά ἀπό την
 αμαρτίαν!!!»**. Πῶς και τί ἐννοεῖ ὡς «αμαρτία», τῇ στιγμῇ κατά την οἰοῦ
συνωμολόγουν και συνομολογούν πάντες οἱ Πατέρες και Ἅγιοι ὅτι αὐτήν (την

αμαρτίαν) «ροφώμεν πάντες (αυτήν) καθ' ἡμέραν ὡς ὕδωρ»(;), και πώς εκείνος (αποτελών εξαίρεσιν) ἵσταται μακράν «τῆς αμαρτίας», δεν τό γνωρίζω. Ἐρωτήσατε τον ἴδιον.

Για να δούμε ὁμως, ρέ λεβεντόπαιδα, τί λέγει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ γι' αὐτή την κατάσταση, για τη (δήθεν) **«ανηξεριά-εγὼ δεν τόξερα(!!)»** κ.τ.ο., και ειδικά για το **«ψέμα»: Ρωμαίους 3,4 «Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης, ναί, ΠΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΨΕΥΣΤΗΣ** (μάλλον .. εκτός των παραπάνω, των ενσαρκωτών(!) και εκπροσωπούντων την αλήθειαν(!!!). Πάμε παρακάτω. Α' Ιωάννου 4,20 **«Ἐάν τις εἴπῃ ὅτι αγαπῶ τον Θεόν, και τον αδελφόν αυτού μισή, ΨΕΥΣΤΗΣ εστί. Ὁ γάρ μη αγαπών τον αδελφόν ὃν εώρακε, τον Θεόν ὃν οὐχ εώρακε πώς δύναται αγαπάν;»...**Ψιλοπράγματα!!!. Πάμε παρακατούλια. Α' Ιωάννου 2,4: **«Ὁ λέγων, ἐγνώκα τον Ἰησοῦν Χριστόν, και τὰς εντολάς αυτού μη τηρών, ΨΕΥΣΤΗΣ εστί, και ἐν αὐτῷ ἡ αλήθεια οὐκ ἐστί».** Παραμυθάκια τῆς Χαλιμάς. Αὐτά θα λέμε τώρα; Ἐμεῖς τραβάμε μπροστά, με το Διμοιρίτη μας επικεφαλῆς!!! Ἐέρετε ποιόν υπονοοῦν τὰ ντερβισόπαιδα. Καταλαβαινόμαστε. Γνωρίζετε απ' αὐτά. Δεν εἶναι πρωτόγνωρα! Γιατί Σήμερα, δεν περνάει, δέν αξίζει το τί ξέρεις(;), ἀλλά ποιόν ξέρεις!!! Σέ λένε Γιακαλή, Κενανίδη; Εἶσαι αρεστός! Ἀποδεκτός! Τῆς παρέας! «Τῆς ημετέρας αὐλῆς»! Ἀνοιχτές ὅλες οἱ πόρτες, ὅλο το 24ωρο! Σέ λένε Νικολόπουλο; (ὄχι βέβαια τον Λαρίσης ..Νικολόπουλο) Ἐξω ἀπό το Γραφεῖο. Ἐξω απ' το Κουζινάκι. Ἐήλωμα τὰ παγγάκια. «Ἀλέ», βρωμόγερε!! Στα παγγάκια τοῦ Πεζόδρομου! Ἐξω κι' απ' το Ἱερό!! Δεν ἔχεις διακονία. Διακονιάρη με τίς σαγιονάρες, πού να ψόφαγες στό Γηροκομεῖο! «Χαμένο», σέ αποκαλεῖ ὁ Κασσανδρείας. Ὁ οποίος εἰσφέρει(!) μάλλον τον εαυτοῦλη του, ὅταν (στεντορεία τη φωνή) σέ ὅλες τίς Νεκρώσιμες, και Επιμνημόσυνες Ἀκολουθίες αυτοαποκαλεῖται «απολωλός πρόβατον», πού πρέπει να «ανακληθῇ εἰς τήν τάξιν», καί, «Ληστής (αυτοαναγορευόμενος), επιπροσθέτων και το «καμέ τον ἀνάξιον», / ταυτοχρόνως, συνομολογών την Λησταρχικότητά του και την ασεβή καί (ενσυνείδητο) αγνώμονα απομάκρυνσίν του ἀπό τοῦ Ποιμένου Χριστοῦ, αδιαντρόπως, αναισθητῶς, κακεντρεχῶς, κακοηθέστατα, αλαζονευόμενος, αποκαλεῖ με «χαμένο», για ν' αποκρύψῃ καί απαλείψῃ (τάχα, ὁ ἄνους) τὰ δικά του χάλια, την κατάντια και τὰ «κουσέλια», μεταβιβάζων ταῦτα διά τῆς «συμπλεγματικῆς ταυτίσεως τοῦ ἐγὼ» (του), (ἦτοι τοῦ βρόμικου υποσυνειδήτου του-Ψυχολογία Βάθους τοῦ Γιούνγκ) εἰς το πρόσωπό μου, για να ἀπαλλαγῇ (κουτορνιθιακῶς και στρουθοκαμηλικῶς ὡς φαντάζεται και φρούδα-εἰς μάτην ἐλπίζει) τῶν (πραγματικῶν-αυτοδιαβεβαιουμένων-αυτοαποκαλυπτομένων-προδιδομένων) ευθυνῶν του, μη σπεύδων τάχιστα (διανύων την μόνην σωτήριον οδόν τῆς

εξαγορεύσεως), μετά συναισθήσεως και δακρύων να εμέση-ξεράση στον Πνευματικόν του, (πού δεν έχει, γιατί έτσι έμαθε ό Σιφνιός, το αναμάρτητον(!!!) «φιόρε των Κυκλάδων»), τον βόρβορον, όν εγκλείει έν εαυτώ!! //// Ένα μόνον τού υπενθυμίζω (μήηηπως συναισθανθή). Έκείνο, πού απειράκις επανελάμβανε αποτεινόμενος στανικά, φίλαρχα καί εξουσιαστικά πρός τόν εκάστοτε συστέλλοντα τά Άγια Λειτουργό Έρεά: «Άντε επί τέλους τέλειωνε. Τόν κώλο τής Μαϊμούς ψειρίζεις;;!! Άσεβεστάτη βλάσφημος έκφρασις, έν χυδαιοτάτη-εσχάτη καταπτώσει συνειδήσεως, μέ ταυτόχρονον φανέρωσιν, παντελούς απουσίας καί μή συναισθήσεως-μεθέξεως-συμμετοχής έν τώ Τερωτάτω καί Φρικωδεστάτω Μυστηρίω τής Θείας Ευχαριστίας! Έξομοίωσις τού έν Αίματι και έν Σώματι Χριστού πρός «Μαϊμού»!!!! Κατάντια;! Αίσχος!! Ως τά κατ' εμέ(;) απέχω, μετά βδελυγμίας απομακρυνόμενος και καταπτύων την βλασφημίαν. Ως τά προς Υμάς(;) σείς αυτοί συμπεραίνοντες, απόδοτε χαρακτηρισμόν. Κύριος οίδε, ναι! Οίδε, εάν ψεύδομαι!

Είσαι « **βαρύς και βλεπόμενος**», (βρωμό-Παπα), «**δύσχρηστος**» «**Θού, Κύριε, φυλακήν τώ στόματί μου**» (Ψαλ.140,3), μή μαρτυρήσω καί καμιά άλλη αλήθεια (ό μαρτυριάρης(!), ό ασυγκράτητος(!)), όχι ψέμα βέβαια;;!! **Τά ξέρεις (δά) όλα εσύ Θεέ μου. «Και τά μήπω πεπραγμένα, γεγραμμένα σοι τυγχάνει»** Δέ σου ξεφεύγει τίποτε! Άλλά ποιός σου δίνει εσένα σημασία;! Άρκούνται στή δική τους... συμμαχία! Σέ ξεπαστρεύουνε και γλιτώνουνε. Όχι θα κάτσουν να σκάσουν!! **«Δήσωμεν τον δίκαιον, ότι δύσχρηστος ημίν εστι»** (Ησαΐας 3,10). **«Προσκόπτει το παιδίον (ό 50ρης) προς τον πρεσβύτεν (τον 83ρη), ό άτιμος προς τον έντιμον»** (Ησαΐας 3,5). / Έ, τρελάθηκε, τόχασε ό Ησαΐας!!! Πρέπει να συσκεφθούμε με το Βαρθολομαίο να ξεκαθαρίσουμε τη Γραφή απ' αυτά τά πράματα, απ' αυτές τίς βρομίες, τίς αναχρονιστικές αθλιότητες! Είναι πράματα αυτά;; Τί χάλι είναι τούτο; Έμείς μέ το **Θεόκλητο στη Φλώρινα** δέν τά βρήκαμε μπροστά μας ποτέ αυτά. Ό τρελο-Αυγουστίνος τσαμπούναγε κάτι τέτοιες βλακειές. Αυτουνού έμοιασε (φαίνεται) κι' ό Τρελο-ΠαπαΓιάννης του. Θα τού βρούμε την άκρη. Σά νά μάς παραχώθηκε στη μύτη. Τά σηκώνουμε εμείς αυτά; Έμείς σηκώνουμε ...ξέρετε τί. Είμαστε και Πνευματικοί άνθρωποι βλέπεις... Κρατάμε το «απόρρητο»!!! Νά μή τά λέμε κι' όλα;! Θα τά μάθη κι' ή Μαρίνα καί θά πάη νά τά πή, όχι μόνο στον Καρταλομύτη τόν Κόρακα, αλλά και στον Προκόπιο. Κι' αν αυτός βρυκολακιάση, τότε τί γίνεται; // Άράξαμε, πιάσαμε Καλαμαριά! Τί άλλο θέλουμε;; Όπου πάει «το ελληνικό», το δείχνει περίτρανα. Τσιγγουνιές θα κάνουμε τώρα! Έμείς καί «ή αυλή μας» κλείνουμε μέσα μας πολύ «εθελοντισμό»! Πολύ «δόσιμο».

Είμαστε «τό κάτι άλλο». Ειδικά όταν «σκιζόμαστε» για τόν «σκλαβωμένο, τόν καημένο τον Πατριάρχη»! Το Βαρθολομαίο καλέ!!! 'Αν χρειασθή, όχι μόνο «Σαρανταποδαρούσες και Χαμελαίοντες». Τά πάντα θά γίνουμε. Κι' αν είναι για τήν «κονόμα»;; Έ, Έ,!! «Έκατόγχειρες» γινόμαστε!!! Όχι τής «Έλληνικής, τής Αρχαίας (εκείνης) τής κοιμισμένης Μυθολογίτσας!»; Τής σύγχρονης μωρέ! Τής Μυθολογάρας τής χρυσοδάκτυλης καί ταχυδακτυλουργικής! Τής καπατσωσύνης! Τής αξεπέραστης!!! Δόγμα μας, έκπηγάζον έκ των Τερωτάτων(!) Κανόνων, όχι τής Μητρός;... Άπαγε! Τής «Γιαγιάς»(!) πιά Έκκλησίας (δόγμα): Διά τής «Οικονομίας» (τής,κοινώς, «κονόμας»!!! δηλαδή), καταρίπτομεν-εξουδετερώνουμε πάσαν «Ακρίβειαν»! Όλα στη φτήνια! «Μπίρ παρά»! Έν τη Έκκλησία, τη Άγορά, «έν τοίς Καταχθονίοις, τοίς Έπιγείοις πάσι, και άπασι τοίς Έπουρανίοις!!! (Φιλip.2,10) / «...Καί Κριτής τής Οίκουμένης ό Θεωρής Άλεξανδρείας! Παρακατιανός είμ' Εγώ, Ο(!) ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΑΡΟΣ(!!!!!!) Άμ πώς! / «Κωδικοποίησιν των Τερών Κανόνων» είχε ως θέμα στό Διδακτορικού (του) ό Δάσκαλός μας ό Βαρθολομαίος. Τζιτζίκια πεταλώνουμε;; Εμείς πάνουμε πουλιά στον αέρα. Συνεργαζόμεθα επί 24ώρου βάσεως με τον «ΑΡΚΤΟΥΡΟ». Πηδάμε «είς ύψος» (ελεύθερα) μέχρι 1,30 μ., ακόμη και εντός Θεάτρου θεατριζόμενοι αδιαντρόπως, μάλιστα μετά εξωράσου (δύσκολο πράμα), όχι με φόρμα; Τί τη θέλω τη φόρμα, όταν «είμαι σέ φόρμα»;;! Μπαρδάκι είμ' εγώ να σπάσω; Είγώ είμαι Μπάρδακας Στέφανος, «Στεφανωμένος Όλυμπιονίκης» έξ απαλών ονύχων. Και επειδή τώρα πιά, στα 50, δέν είμαι «τών ... απαλών ονύχων»(!), αλλά τών σκληρών και γαμπών, με φοβούνται κι' οί Άρκούδες! Ναι, και οί Άρκούδες. Σκέψου οί άνθρωποι!.../ (Παρακαλώ, κάντε (μια στιγμή) όλοι στην μπάντα, να περάση ό Θηριοδαστής Μπαρδάκας! Με Κινεζικήν πειθαρχίαν και ακρίβειαν,Ύποκλιθείτε πάντες ως έν σώμα!!! Μπάβο σας όλων. Άψογα. Τέλεια! // Μετά την προσκυνηματική υπόκλισιν, εσυνέχισε επ' όλίγον -πλήν αγερόχως- τον λόγον, περάνας ως εξής: Ξέρουμε κάλλιστα, και πούν' ή Ρόδος, και πούν' το πήδημα. Άλά, αυτά άλλη φορά, με λεπτομέρειες.

Ταύτα πάντα, -πού δεν είναι για «καλαμπούρι», αλλά για κλάματα-, χαράσσω μέ πολύ πόνο. Μέ πολλή θλίψη. Μέ μεγάλη αγανάκτηση! Γιατί γύρω βλέπω «έκπτωση» των πάντων. **Άμοραλισμό** (ηθική αδιαφορία)!! Γιατί; Διότι «**ελιπάνθημεν, επαχύνθημεν, επλατύνθημεν και απελακτίσαμεν τον Θεόν**» (Δευτερ.32,15) οί πανάθλιοι! Ποιοί;; Εμείς τά βρομοσκούλικα, πού «το παίζουμε» γραβατάκιδες, και χρυσοστόλιστοι Καραγκιοζοπαίχτες, αλληλοθυμιατιζόμενοι και αλληλολιβανιζόμενοι! Όχι ηθοποιίας;;; Άλλά Ύποκρισίας (ευαγγελικής), το έπακρον!!! (το ακρότατον σημείο, το μη

περαιτέρω-παραπέρα). // Ταύτα, όσο κι' αν στεναχωρώ κάποιον -μη μου καταλογισθή ό χαρακτηρισμός- «άωρον»(!) (=κυμαινόμενον, μή επαρκώς προμελετηθέντα δι' ανάρρησιν, την άνοδόν του είς το υψηλό του αξίωμα, και μη επαρκώς μελετώντα -έν συνεχεία- τά θέματα πρό των όσων αποφάσεων) Δεσπότη, πού ξεκάμπησε κατ' εδώ, κατελθών, ουχί «έξ ουρανού»(!), αλλά έκ των ημιύψηπέδων Φλωρίνης, και -ώς προς την ιθαγένειαν-, έκ χωρίου κατά συνδρομήν και έλξιν προσομοιάζοντος και προσεγγίζοντος ετυμολογικώς τον «Μέλιτα» (μέλι), όν (μέλιτα) τοσούτον επιποθούσιν αί έν τώ «Καταφυγίω Άμυνταίου» εγκαταβιούσαι Άρκτοι, άς μετά πλείστης χαράς επισκέπτεται συχνάκις, ίνα αντιγράφη τάς εκείνων συνηθείας, άς, -εγκολπούμενος-, φέρει (επανακάμπτων) μεθ' εαυτού, εφαρμόζων ταύτας, διά μετοχτετεύσεως τούτων είς βοσκηματώδεις υπάρξεις(!), άς καθ' ημέραν προπονεί και εκπαιδεύει, ίνα έν ταίς Πανηγύρεσιν εκτελή είς έκαστος την ατραξιόν και το «νούμερο» αυτού, μάλιστα μετά πλείστης όσης οσφυοκαμψίας, εξαντλητικής ορθοστασίας κ.λ.π. Άρκεί ό Δημήτρης ό Δαδής (μέσω τής TV) να μεταφέρη σ' όλη την υφήλιο την πληροφορίαν ότι «**ή βασιλεία τού Θεού -ή μη ερχομένη μετά παρατηρήσεως μέχρι σήμερα κατά την γνώμην-εντολήν-θέσιν τής Γραφής, (από τούδε και στο εξής) έρχεται και εξακολουθητικά θα έρχεται (πλέον) μετά παρατηρήσεως»!** (Λουκ.17,20). Άμ, πώς! Δεν έχουμε εμείς λεφτά να πληρώνουμε, μπόϊ και γένεια να δείχνουμε, και μπλά μπλά να σκορπάμε; Έχουμε και παραέχουμε. Άπ' όλα έχει ό μπαξές. Ό Μπαξεβάνς (ογλού γλού γλού) νάν καλά. Περάστε κόσμε.... Τού χρόνου θα σκαρφιστούμε και άλλα **Γενέθλια!** Τού Φτωχοπρόδρομου, της Παναγίτσας και τού Χριστούλη θα γιορτάζουμε **μόνο τά Γενέθλια;** Τεμπελιά μάς έπιασε ή Τσιγκουνιές θα κάνουμε;! Και **ή «κονόμα»** ποϋ πάει, **δεν προηγείται; Δεν είναι ή Κινητήριος Δύναμη!!!** Μάνα -άλλωστε- δεν γέννησε (καί) τον κάθε Άγιο; Φέτος τού Αγίου Ευγενίου, τού χρόνου τού Αγίου Παϊσίου, και κάθε χρόνο, -κατόπιν (τυπικής) συσκέψεως μετά τής Ύψηλής, Μεγίστης και Άγλαοκάρπου Γεροντίας μου(!), θα προτείνω και κάποιον νέο Άγιο, ώστε σιγά σιγά, να εορτάζωμεν ολονέν και περισσοτέρων τά γεννέθλια. «Τγγλες» θα μάς βάλουνε; / Γνωστές οί παροιμίες: «**Ό σκοπός αγιάζει τά μέσα**»! Γιατί, μέσω αυτής τής πρώτης, επιτυγχάνεται το τής δευτέρας. Ναι! «**Φασούλι το φασούλι, γεμίζει το σακούλι**»!! Τί αθώες και άκακες παροιμιούλες;!

Τί κι' αν ό συμμαθητής μου **Γιώργος Μαυρουδάκης** (από την Κριτινία τής Ρόδου, κοντά στη Λάρδο, 5 χρόνια θαλαμιζόμενός μου), -Διευθυντής 22 χρόνια τής Έκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας-, άλλα δίδαξε εφτά χρόνια τον Παύλο και τον Βαρνάβα καί άλλα αποφασίζουν (μαζί και χώρια) σήμερα; Ό κόσμος πάει

μπροστά. «Όταν δέν βγαίνει παράς, πώς θα γεμίξη (ό) ντορβάς; Αυτό δεν συμφέρει σ' εμάς»!!!

«Μπασκλασαρία» το «Κατουρλί»! Φούϊτ! Δέν τραβάει το κάρο. Πρέπει να βάλη χέρι κι' ό Τροχαλάκης. Μπορεί να γίνη Πανηγύρι χωρίς να εκφωνήση τόν Όμοιοπαθητικοδικανικό καί Άπολογητικό (της) Ή Γιατράρα(!), καί νά δευτερολογήση ό Χρήστος Θεοδώρου, ώστε νά γελάση και το παρδαλό κατσίκι, καί να πέση το γέλιο τής Άρκούδας;;! Πώς θα γίνη, να μην είναι πλειοότεροι οί Παπάδες απ' τούς πιστούς; Δηλαδή, τρείς κι' ό κούκος; Παναγία βόηθα! Πώς δεν **«ξεκρεμιέται» το κεφάλι τού πρώτου** (Τροχαλάκη) με τό τόσο σκύψιμο, και πώς **δεν παθαίνει διάσειση εγκεφάλου ό άλλος** (Θεοδώρου), με τόσο και τέτοιο κούνημα;! Χριστός κι' Άπόστολος! Κι' ό Νεωκόρος ό Άντρέας, άς απομακρύνη κάθε φορά τον κόσμο κάτω απ' τούς πολυελαίους, μη ξεκρεμαστή και πέση κάποια ώρα κανέννας απ' τό τόσο (δυνατό) κούνημα σέ κάθε Θ. Λειτουργία, για να **«αποθέσωμεν»** (ακριβώς-sic) την ώρα τής Μεγάλης Εισόδου, **«πάσαν την βιωτικήν (ημών) μέριμναν** και διάσπασιν τής προσοχής»(!) (Χερουβικός Ύμνος), διά τής επί τούτω -σατανικῇ ἐπεμβάσει- αποσπάσεως τής προσοχής από τών διαμοιβομένων, και τής μεταφοράς-μεταθέσεως-καί απορροφήσεως τού νού-τής σκέψης, εἰς τās κυκλικάς, χιαστί διασταυρουμένας, συγκλινούσας και απόκλινούσας (μέχρι πέρατος τής Λατρείας), κινήσεις αυτών (των πολυελαίων), και τής (προοδευτικής) μειώσεως τής ἐντάσεως, μέχρι τής τελικῆς πάλιν σιγάσεως, ἐπαναφορᾶς και ἀποκαταστάσεως αὐτῶν εἰς την κρεμαμένην ἑαυτῶν κάθετον ἀκινήσιαν. Πού θα πάη ή τρέλα και ό διάολος, στα βουνά; Κάααποτε πήγαινε εκεί, να βρή **«εφτά δαιμόνια ικανότερα τού εαυτού του, νά γυρίση, νά βρή τον οίκον σεσαρωμένον, και, εἰσερχόμενα (τά τσιφτόπαιδα) οχτώ στο σύνολο (τώρα), να κάνουν τά ἑσχατα τού ανθρώπου εκείνου, χείρονα των πρώτων»** (Ματθ.12,45). Τί να τρέχη ό ντερβίσης(!) στα βουνά σήμερα, όταν εμεῖς οί ἴδιοι θεληματικά και επίμονα τον διατηρούμε, τον περιθάλλωμε, και τον παρακαλούμε (μάλιστα), να δραστηριοποιήται διαρκώς εντός τού Ναού;! Ό Δεσπότης και όλο το Παπαδαριό στον Έσπερινό και την Άγρυπνία **τού ΠΟΝΤΙΟΥ Αγίου Ευγενίου**, Τρείς κι' ό κούκος, (κι' ή κουτσή Μαριώ) στο Γενέσιο, τού Τιμίου μέν, αλλά **Φτωχοπρόδρομου, καί ... ΜΗ ΠΟΝΤΙΟΥ Αη-Γιάννη!! Ποιότης και ώριμότης Πνευματικότητος Ποιμνίου**, ἱκανοῦ να δύναται -και Ρατσιστικά ἀκόμη- να χαλιναγωγῇ εὐσεβῇ αἰσθήματα και πόθους, διακρίνοντας και ἀπονέμοντας την πρέπουσαν και ξεχωριστήν τιμήν προς «τον μείζονα ἐν γενετοῖς γυναικῶν» Ἰωάννην τον Πρόδρομον και Βαπτιστήν τοῦ Κυρίου (), ὄν, οὐ μόνον Εὐγένειος ό Τραπεζούντιος και οί Συμμαρτυρήσαντες Κάνδηδος,

Οὐαλεριανός και Ἀκύλας προσεκύνουν και ἀνεγνώριζαν ὡς Ὑπέρτερον, ἀλλά και πάντες οἱ Ἅγιοι και οἱ Ἄγγελοι. Τίς Κουμπάρες θα παίζουμε τώρα; Ἄν και αυτές ... τίς παίζουν κάπου 'κεί πιο πέρα, Ἀγι-Αλέξαντρο μεριά, δυό ἄλλα σαῖνια(!), π' οὔτε πέρασαν (έτσι για τὰ μάτια τοῦ κόσμου) να λειτουργηθούν, ἢ να προσκυνήσουν ἔστω! / Ἀδελφοσύνη; Τί να σοῦ πῶ, πού τρέχει απ' τὰ μπατζάκια!! / Ευσέβεια; Τιμητική προσκύνηση προς τον (γείτονα) Ἅγιο;;; Καλέ ξέχασα. Λάθος. Αυτή γίνεται και νοερά! Καί ασυρμάτως μάλιστα. Τί(;) συγκοινωνούντα δοχεῖα, πόση μοντέρνα τεχνολογία και πόσοι αυτοματισμοί δεν υπάρχουν σήμερα; Θα τὰ αγνοήσουμε; Θα τὰ απορρίψουμε; Θα τὰ καταργήσουμε; Δεν νομίζω ὅτι πρέπει να μάς στεναχωρουν και να μάς προβληματίζουν κάτι τέτοιες καταστάσεις-περιστάσεις και περιπτώσεις; Αυτά είναι ξεπερασμένα. Γίνονται και αοράτως και ἔξ αποστάσεως. Ἐκεῖ θάμαστ' ἀκόμη;!! «**Πνεῦμα ὁ Θεός**»! «Γαριζεῖν και Σολομωνό-Τοποι»;; Καθυστερημένοι!... Ἀπόβλητοι!... Ἀγύριστα κεφάλια!... Ξεπεράστε τα πλέον αυτά επί τέλους;! Συντονιστείτε. Τόσοι δάσκαλοι γύρω Οικουμενισμού και Παγκοσμιοποίησης, δεν μπορείτε να βρήτε ἓνα; Τον Μεταλληνό και τον Καλαβρύτων θα εξακολουθήσετε ν' ἀκούτε;; Τυφλαμάρα ἔχετε;; /// Παραφρόνησα ἐς;!! Ευχαριστώ. Δεν θα πάρω.

Μη με κρίνετε, θεωρούντες με ἀλαζόνα, υπερφίαλο, ασεβή. Την κρίσιν σας αυτή, τήν επιστρέφω με το ἴδιο «Κούριερ», καθώς καί ὅσα «αοράτως» ἀκόμη, με το ἰδιόμορφο-ιδιότυπο «πνευματο-θεϊκό» Κούριερ σας, το δικῆς σας «πατέντας», μού αποστέλλετε. Ἀφήνω ὅλη την ασεβεία και την αδικαντροπιά σ' ὅσους επαισχύντως την ενσαρκώνετε, την εκπροσωπεῖτε, την εναγκαλίζεσθε και την θωπεύετε μετά τοσαύτης-ακορέστου ηδονῆς. Διευρύνετε ὅλο και περισσότερο, (ὅσο θέλετε) τίς «μετά των ὁμοίων σας» γνωριμίες. Δεν με συγκινεῖτε. Ἀδιαφορώ. Σας απορρίπτω μετά βδελυγμίας! Εἰστε ἀξιοθρήνητοι και ἀξιολύπητοι!! Ταυτόχρονα ὁμως, -μεσ' στην κατάντια σας-, ἔχετε υπ' ὄψιν, ὅτι ἔχω κι' ἐγώ τό αναφαίρετον δικαίωμα, -το ὁποῖον (ταυτοχρόνως) μού είναι και ἡ πιο αυθόρμητη-αγνή ευχαρίστηση-, να διατηρῶ εἰς ὑψιστον βαθμόν την ἀδελφικήν (μου) φιλίαν και διαρκή ἐπικοινωνίαν, μεθ' ὅλων τῶν (κατά Σχολάς και περιόδους) συμμαθητῶν μου, εἰς ὅποιο τόπο, χώρο, θῶκο και βαθμίδα τῆς Κοινωνίας οὔτοι διαβιούν ἢ υπηρετούν. Και τούτο, εἰς βαθμόν και ἔντασιν πού, τὰ ἐκπεπτωκότα (πесόντα και ἐν ἐκπτώσει(!) διατελούντα), ευτελή, συμφεροντολογικά, καιροσκοπικά και ἰδιοτελή, υμέτερα (δικά σας) αἰσθήματα -μέσω των ὁποίων διέρχεται ἡ φιλία σας(!) τρομάρα σας-, καταντούν κατάπτυστα, διπλά και τριπλά. Τόσο; Πού, δεν θα ηυχόμην νά τὰ

πλησιάσω καν, όχι να τά αγγίξω (μάλιστα), και τά γευθώ!! 'Απαγε!
«'Απελθέτωσαν (πάντα ταύτα) άπ' εμού»!!! (Ματθ.26,39)

'Αν και ή πικρία μου είναι απύθμενη και ανεξάντλητη, σταματώ εδώ για να επανέλθω κάποια άλλη φορά, υποσημειών (μόνο) κατωτέρω -ώς υπεσχέθην- τον αριθμόν των πλοίων πού συμμετέσχον είς τήν κατά των Περσών, έν Σαλαμίνη, Ναυμαχίαν, ως και τάς Πόλεις αί οποίαι απέστειλαν αυτά (τά πλοία).

Σύμφωνα, λοιπόν, με τόν Ιστορικόν Ήρόδοτον, ό Έλληνικός Στόλος συναπαρτίζετο από 366 Τριήρεις, μέ αποστείλασαν Πόλιν, εκείνην πού προθέτω-προκαταχωρώ τού αριθμού. 'Απέστειλαν:

Αθηναίοι 200
Κορίνθιοι 40
Αιγινήτες 30
Μεγαρείς 20
Λακεδαιμόνιοι 16
Σικυώνιοι 15
Έπιδάυριοι 10
Άμβρακιώτες 7
Έρετριείς 7
Τριζήνιοι 5
Νάξιοι 4
Έρμίονες 3
Λευκάδιοι 3
Κείιοι 2
Στυρείς 2
Κύθνιοι 1
Κροτωνιάτες 1

Είθε να διάγωμεν πάντοτε έν διαρκή ειρήνη, και να μη απαιτήσουν οί επερχόμενοι καιροί, ποιάν τινα τοιαύτην κινητοποίησησιν και προετοιμασίαν. Άγιε Νικόλαε, πρόφθασε! Παναγία μου, σκέπε μας! Λυτρωτή μας Χριστέ, αεί φρούρει και σώζε πάντας, την Σήν ειρήνην εμπνέων (φυσώντας μέσα), πάσι τοίς λαοίς και τοίς έθνεσιν! Άμήν!!!

Σημείωσις: Ό παιάνας τών Σαλαμινομάχων, έχει μελοποιηθεί από τόν Κωνσταντίνον Νικολόπουλον. Αναζήτησις στο YouTube.-

Ἱερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

(Ἄνευ ἡμερομηνίας. Δέν θέλω νά τήν ἐνθυμοῦμαι!)

μου),
«Ἔνορ-
πικρία
λαμβάνοντα
λυτρω-
καί
πάντες
διαβιοῦντες]

[Ἡμέρα, καθ' ἣν ἔθιξε τόν ἀνδρισμόν μου (στά 82
ὁ, μόλις, ὑπέρακμος (=μεσήλιξ στά 48 του),
χίς(!)» Ἰουστῖνος Μπαρδάκας. Τόν «ἐνορχηστρωτήν»
με καί, ἐν βαθυτάτῳ πόνῳ, γήρατί τε καί πολλῇ
ἀνασύροντα τά, ἐκ τοῦ πάλαι μέν σκιαγραφούμενα
- ὡς ἄνω-,/ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις δέ
χώραν· μήπως -παραδειγματιζόμενοι, διδασκόμενοι,
μετανοοῦντες καί ἀνακρούοντες πρύμναν-,
θῶμεν καί ἐπανεύρωμεν τήν Πηγὴν τῆς Ζωῆς
τῆς Χάριτος Ὅς ἐστὶν **Χριστός Ἰησοῦς**· ὁμοῦ
ἐπέκεινα, ἐν ταπεινώσει καί σωφροσύνῃ

ΕΠΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ
Σ Η Μ Ε Ρ Ο Ν
26.9.2021